

[Forsvarsministeren.]

sige, at naar man ser paa, hvad National-socialisterne fører i deres Skjold, saa er det en god Højrepolitik, tilpasset efter Forholdene. Og jeg vil gerne have fastslaaet, at hvis der i Dag afholdtes Valg Europa over, og de konservative Partier, Højre, sejrede i alle Lande, vilde det betyde en alvorlig Fare for en fredelig Udvikling. Det er noget, som enhver vil erkende. Jeg citerede i Gaar, hvad det ærede Medlem Hr. Holger Andersen sagde om Forholdene i England, at det, at Højre dør sejrede over Socialdemokratiet, var en Sky paa Fredens Himmel.

Naar der dernæst var Tale om Militærets Medvirkning i Revolutioner, vil jeg sige: Man behøver ikke at gaa til andre Verdensdele, man har ogsaa her i Europa set det Gang paa Gang, at det har været Militæret, der har taget Affære, naar der har været Tale om at bryde med de bestaaende Forhold.

Jeg vil gerne sige, at selv om det ærede Medlem har Ret i, at ikke alle — bl. a. ikke det ærede Medlem —, men derimod mange, mange i hans Parti, ogsaa mange Rigsdagsmænd i hans Parti, har været med til at sige, at Ordningen af 1922 ikke duede, saa er Forholdet dog dette, at det er netop, fordi man fra saa godt som alle Sider var enig om det umulige deri, at man prøvede at finde hinanden i en Nyordning. Naar man i Dag taler om en Lovgivning paa Finansloven, om Flaadens daarlige Forfatning, har ikke en eneste Taler prøvet paa i allermindste Maade at bortforklare det Ansvar, som de to Partier har, der gennem lange Tider har haft Fler-tal baade i Folketing og Landsting og ført os ind i det Uføre, hvori vi befinder os.

Vi er parat til en Forhandling, vi ser, at den Ordning, vi har, er umulig at opretholde. Det er mit faste Haab, at det, enten vi naar til Forhandling eller ikke, maa lykkes at naa til et Resultat i inde-værende Samling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Til det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen vil jeg gerne i Anledning af de Citater, han fremførte med Hensyn til de Radikales Stilling i Frankrig,

sige, at det er rigtigt, at de har udtalt, at de fortsætter Fredsarbejdet. Det er der ingen, der har benægtet. Men der er det karakteristiske, at Udtalelserne denne Gang lagde Hovedvægten paa først og fremmest at understrege, at nu gjaldt det for Frankrig at sørge for sit Forsvar og sin Sikkerhed og, naar det var sket, at fortsætte de fredelige Bestræbelser. Akkurat det samme gælder for Danmarks Vedkommende. Det er vigtigt, at Danmark deltager i Fredsarbejdet i Europa, og fra konservativ Side vil vi ogsaa deltage deri, men Baggrunden derfor maa være, at vi har gjort, hvad vi kan, for at sørge for vor Sikkerhed.

Naar den højtærede Udenrigsminister henviste til, at det er muligt, at Afrustningskonferencen ikke naar til noget Resultat, maaske end ikke bliver afholdt, saa kan man, naar man henviser til, at det hele ligger saa usikkert, deraf uddrage, at Ministeren maaske mente, at Tiltrædelsen af den nævnte Konvention ingen Betydning har, at den aldrig kommer til at træde i Kraft, men dette kan dog vist neppe have været den højtærede Udenrigsministers Hensigt. Saafremt Afrustningskonferencen blot naar til det allermindste Resultat, vil Konventionen træde i Kraft for vort Vedkommende, saa fanger Bordet, og saa vil ingen kunne nægte, at i det Tilfælde, vi kom i den Situation at skulle yde finansiel Hjælp til en eller anden Stat, var Neutraliteten borte, saa kom vi i Modsætningsforhold til den Stat, der havde angrebet den Stat, vi hjalp, og i den Situation er det uhyre farligt for os, at vi samtidig med, at vi ønsker at tiltræde denne Konvention, er skredet til at fremsætte et Forslag om Nedrustning og ønsker dette opretholdt.

Udenrigsministeren (P. Munch): Jeg tror, at det er tilstrækkeligt overfor de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft fremsatte nu, at sige, at dette, at vi har været Deltagere i Tilvejebringelsen af en almindelig Garanti for en finansiel Hjælp, der ydes af Folkeforbundet, ikke paa nogen Maade mere vil bringe os i Modsætningsforhold til den anden interesserede Part end dette, at vi deltager i økonomiske Sanktioner overfor den anden interesserede Part, og dette sidste er vi ved selve Folkeforbundspagten forpligtede til. Denne Forpligtelse har alle Partier i Dan-